

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/126-2/2022
Érkezett:	2022 MÁRC 07. e-mail
Kezelőiroda:	db lu

Olsavszky Ügyvédi Iroda
dr. Olsavszky Péter ügyvéd

Alkotmánybíróság
Budapest

ügyszám: IV/126-1/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] **indítványozó** a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm az Olsavszky Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Olsavszky Péter, [REDACTED] útján a t. **Alkotmánybíróság** 2022.02.01. napján kelt és általam **2022. 02.10. napján átvett IV/126-1/2022. számú** az Abtv.55.§ (3) bekezdése alapján meghozott tájékoztatása alapján az előírt 30 napos határidőben indítványomat az alábbi kiegészítésekkel **egységes szerkezetben** az alábbiak szerint terjesztem elő:

A t. Alkotmánybíróság tájékoztatásában foglaltak alapján előadom, hogy a támadott másodfokú bírói döntés az Alaptörvényben biztosított jogomat az alábbiak miatt sérti:

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Abtv. 52. (1) bekezdés alapján megjelölöm, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 57.Pf.633.126/2021/8. sz. döntése sérti az Alaptörvényben alábbi rendelkezését:

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés, nevezetesen:

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alkotmánybíróság a **3064/2014. (III.26.) AB** határozatában rámutatott arra, hogy a **jogorvoslati jog sérelme miatt az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálata indokolt.**

A hivatkozott határozat rendelkező része az alábbiakat tartalmazza:

„1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Pfv.VI.20.460/2012/10. számú és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 43.Pf.638.083/2011/2. számú ítélete alaptörvényellenesek – sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését –, ezért azokat megsemmisíti.”

A határozat indoklása szerint:

„[15] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslati jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő

szabályozás lehetsége. „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]} Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]. Tekintettel arra, hogy a jogorvoslathoz való jog tekintetében az Alaptörvényben rögzített szabályok megegyeznek az Alkotmányban foglaltakkal, a 23/1998. (VI. 9.) AB határozat fent idézett megállapítása a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat (Indokolás [32]) alapján jelen ügyben is alkalmazható. [16] Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy **az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják.**

A támadott másodfokú határozat alkotmányellenessége abban nyilvánult meg, hogy elzárta a perben az alperest, jelen alkotmányjogi panasz beadóját attól, hogy bírói döntéssel szemben jogorvoslattal éljen.

A 3064/2014. (III.26.) AB határozat megállapította:

„[21] A – felülvizsgálati kérelem alapján lefolytatott – rendkívüli jogorvoslati eljárás és a – fellebbezés nyomán lefolytatott – másodfokú eljárás között lényegi, érdemi különbségek vannak. Például a másodfokú eljárásban – ha korlátozottan is, de – lehetőség van új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására [Pp. 235. § (1) bekezdés], míg a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének már nincs helye, a Kúria csak a rendelkezésre álló iratok alapján dönt [Pp. 275. § (1) bekezdés]. Ezért a Kúriának a rendelkezésre álló iratok alapján kialakított azon meggyőződése, miszerint az elsőfokú döntés megalapozott volt – s ekként a másodfokú eljárás lefolytatása sem vezethetett volna más eredményre – **nem pótolhatja a másodfokú eljárás és döntés teljes hiányát.** A Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdésének alkalmazásával nem foszthatja meg a fellebbezésre jogosultat a rendes jogorvoslati úttól.”

Az indítványomban megjelölt sérelem tehát azonos a fenti alkotmány bírósági eljárásban elbírált sérelemmel, mivel jelen esetben a másodfokú bíróság pótolta az elsőfokú eljárás és döntés teljes hiányát, következésképpen mivel a hivatkozott AB határozat a jogerős bírósági határozat megsemmisítéséhez vezetett, a jelen esetben is ilyen tartalmú döntés meghozatala indokolt.

A perben az indítványozó a felperes marasztalási keresetével szemben elsőfokon pernyertes volt, mivel az elsőfokú bíróság a felperesnek a marasztalásra irányuló kereseti kérelmét elutasította, ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem foglalat állást az alperes által a perben hivatkozott valamennyi semmisségi kifogás tekintetében, továbbá a szerződés felmondásának jogellenessége tárgyában, mivel az volt az álláspontja, hogy egyetlen semmisségi ok is a szerződés érvénytelenségét eredményezi, érvénytelen szerződés nem keletkeztet kötelmet, ezért a keresetet elutasította.

A másodfokú bíróság ezt a körülményt észlelte, de nem helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság döntését és nem utasította az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára, és nem adott iránymutatást arra nézve, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság vizsgálja meg az alperes (jelen eljárásban indítványozó) által hivatkozott érvénytelenségi okokat, hanem másodfokon döntést hozott olyan kérdésekben, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta és nem határozott. Tehát a másodfokú bíróság döntésével nem az elsőfokú határozatot bírálta felül. **Tekintettel arra, hogy a másodfokú bírói döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, a bíróság megfosztotta az alperest (indítványozót), hogy az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogával éljen, ennek okán a bírói döntés alkotmányellenessége fennáll.**

Tisztelettel hivatkozom arra, hogy indítványom **nem irányult arra**, hogy t. Alkotmánybíróság felülmérlegelje a másodfokú bíróság jogértelmezését és a ténykérdésben előadott álláspontját, **nem hivatkoztam arra sem**, hogy a t. Alkotmány bíróság vizsgálja, hogy a döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelölt érvek megalapozottak-e, és **nem kértem** azt sem, hogy vizsgálja, hogy a beszerzett bizonyítékok és érvek értékelése helytálló volt-e.

Kizárólag azt sérelmeztem, hogy elsőfokú bírói döntés hiányában a másodfokú bíróság kusai „elsőfokon” járt el, döntése ellen azonban jogorvoslattal nem tudok élni, mivel fellebbezésnek nincs helye, a felülvizsgálatot pedig a polgári perrendtartás a per tárgy értékének értékhatárára tekintettel kizárja.

Kérelmem hangsúlyoztam, hogy azt sérelmezem, hogy esetemben sérült a kétfokú eljárás elve, és **ezáltal megvalósult az alkotmányos jogom megsértése, mivel elzárt a bíróság jogorvoslati jogom gyakorlásától.**

Tisztelettel észrevételezem, hogy az első- és másodfokú bíróság döntését részletesen azért ismertettem, hogy a t. Alkotmánybíróság előtt bemutassam a tényállást, de kérelmem ebben a vonatkozásban felülvizsgálatra nem irányult.

A t. Alkotmánybíróság felhívása alapján kérelmemet egységes szerkezetben az alábbiakban terjesztem elő:

Az [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] felperes által [REDACTED] alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perben a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 57.Pf.633.126/2021/8. 2021. szeptember 28-án kelt és általam 2021.október 27. napján átvett jogerős ítélete ellen a törvényes 60 napos határidőben

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 57.Pf.633.126/2021/8. sz ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A felperes jogelődje, az [REDACTED] mint hitelező és az alperes, mint adós 2007. augusztus 21. napján kölcsönszerződést kötöttek gépjármű megvásárlásának finanszírozása céljából. A szerződés szerint a kölcsön összege 2.575.000 Ft, a kölcsön devizaneme CHF, a törlesztőrészek száma 120, esedékességük minden hónap 21. naptári napja, a törlesztőrészek összege a szerződés megkötésekor 30.861 Ft, a 120. havi részlet 30.194 Ft.

A felperesi jogelőd 2013. október 25-i keltű nyilatkozatával a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, állítása szerint 76.826 Ft elmaradás miatt. A felmondást 2013. november 4. napján az alperes átvette. A felperesi jogelőd a 2014. évi XL. tv. (továbbiakban: DH2 tv.) szerint az alperessel elszámolt, a tisztességtelenül felszámított összeget 492.738 Ft-ban határozta meg.

A felperes jogelődje az alperessel szemben fennálló követelése érvényesítése céljából fizetési meghagyás kibocsátását kérte [REDACTED] közjegyzőtől. Az 54011/Ü/30008/2014. számú fizetési meghagyásos eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult át.

A felperes módosított keresetében szerződésből eredő követelés címén az alperest 2.560.256 Ft és ezen összeg után 2013. október 26. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki kamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.

Alperes védekezésében semmisségi kifogást terjesztett elő a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) b) e) pontja alapján továbbá hivatkozott arra, hogy a szerződés a 2/2014. évi PJE határozat alapján érvénytelen, érvénytelen szerződés nem hoz létre kötelmet. Alperes állította, hogy a szerződés felmondása jogellenes volt, mivel a felmondás időpontjában elmaradásban nem volt, ebben a körben a 4/2021. PJE határozatban foglaltakat kérte figyelembe venni. Alperes vitatta a kereset jogalapját és összegszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítéletének ismertetése:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság g 2021. január 22. napján meghozott 18.P.301.056/2020/23-I. számú ítélete ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 153.857 Ft perköltséget.

A bíróság a marasztalásra irányuló kereseti kérelemmel szemben előterjesztett egyik semmisségi kifogást megalapozottnak találta és a rendelkezésre álló periratok alapján azt állapította meg, hogy a szerződés nem határozza meg egyértelműen és kiszámítható módon az egyes törlesztőrészek megállapításához szükséges számítási módot. Az ÁSZF III. 2. pontjában szereplő képletben ugyanis olyan elemekkel kellene a törlesztőrészlet összegét kiszámítani, amelyeket maga a szerződés, illetőleg az ÁSZF által nem határoz vagy magyaráz meg (Erk, Kkm), ebből következően az alperes számára az egyes törlesztőrészek a szerződésben rögzített adatok alapján – az ismeretlen tartalmú elemekre tekintettel – kiszámíthatatlanok voltak, így a felperes nem tett eleget annak a kötelezettségének, amelynek folytán a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdése e) pontjának megfelelt volna. Ebből pedig az következik, hogy a felperes jogelődje a szerződés alperessel történt megkötésekor nem tett eleget annak az objektív követelménynek, hogy a szerződésben rögzíteni kell azt a számítási

módot, amely alapján a törlesztőrészletek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztőrészletek esedékességekor pontosan meghatározható. Ebből következően a törlesztőrészletek összege kiszámíthatatlan volt a szerződés alapján, így az alperes nem volt abban a helyzetben, hogy a törlesztőrészlet összegét - legkésőbb annak esedékessége időpontjában - a szerződés és az ÁSZF rendelkezései alapján kiszámolja, és így a felperes jogelődje által havonta előírt fizetési kötelezettséget ellenőrizhesse. **Ezen okból a szerződés a megkötésekor hatályban volt Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján semmis.**

Az alperes emellett hivatkozott arra is, hogy az árfolyamkockázat adós általi viselésére vonatkozó szerződéses rendelkezés tisztességtelen. A peres felek részletesen kifejtett érvelései ellenére e szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét a bíróság a perben nem vizsgálhatta. Az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezés ugyanis az uralkodó bírói gyakorlat szerint ugyanis a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésnek minősül, márpedig a Ptk. – a perbeli kölcsönszerződés megkötésekor hatályos, így a perbeli kölcsönszerződésre irányadó – 209. § (4) bekezdése alapján az ilyen szerződési kikötésekre a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók.

Az előzőekben kifejtettek szerint a perbeli kölcsönszerződés semmis, ebből következően a bíróság álláspontja szerint sem a semmis szerződés felmondásának érvényességét, sem a semmis szerződésre alapított felperesi követelés összegszerűségét vizsgálnia már nem kellett.

Fentiek alapján megállapítható, hogy **az elsőfokú bíróság az alperes semmisségi kifogása alapján utasította el a keresetet és annak érdemi vizsgálatát nem végezte el.**

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetnek történő helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet és csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Csatlakozó fellebbezésében kérte az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyni az ítélet indokolásának megváltoztatása mellett. Hangsúlyozta, hogy ellenkérelme az árfolyamkockázatról való tájékoztatás tekintetében a rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdésén, továbbá a 2/2014. PJE határozatban foglaltakon alapult, továbbá az elsőfokú bíróság a jogszabály téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a szerződéses kikötés tisztességtelenségét nem vizsgálhatja. A nemzeti bíróság – amennyiben rendelkezésére állnak az e tekintetben szükséges jogi és ténybeli elemek – hivatalból köteles vizsgálni a 93/13. irányelv hatálya alá tartozó szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, és a bíróság ezen kötelezettsége a kialakult bírói gyakorlatban is egyértelműen megfogalmazódik (1/2010. PK vélemény 2. pont indokolása, 2/2010. PK vélemény 4/A. pontja, 3/2011. PK vélemény 2. pontjához írt indokolás, 2/2014. számú PJE határozat 1. pontja). Alperes hangsúlyozta, hogy a felperes jogelődje sem szóban, sem írásban nem adott megfelelő tájékoztatást az adós részére, sőt valós, érdemi, világos, egyértelmű tájékoztatást egyáltalán nem adott. Az alperes az elsőfokú eljárásban már előadott érvelése alátámasztásaként hivatkozott az EUB C-609/19. számú ítéletére.

Alperes sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a szerződés felmondásának jogellenességére irányuló kérelmét nem bírálta el.

A felperes marasztalási keresetet terjesztett elő, és a felmondással lejárttá tett követelést érvényesítette. A felmondás melléklete szerint az alperes fennálló teljes tartozásának összege 76.826 Ft volt. Az elsőfokú ítélet a tényállás körében tévesen tartalmazza azt, hogy az alperes fizetési kötelezettségének 214.092 Ft összeg tekintetében nem tett eleget, ezért a felperesi jogelőd az alperes által 2013. november 4-én átvett jognyilatkozatával a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, az alperes ekkor esedékessé vált tartozása 3.175.413 Ft volt. Az elmaradt fizetési kötelezettség az ítéletben foglaltakkal szemben 76.826 Ft volt. A felmondás a DH2 tv. hatályba lépése előtt történt, ezért a felmondás időpontjára nézve a törvényi elszámolással igazolt fogyasztói követelést is figyelembe kell venni. A felperesi jogelőd által készített elszámolás szerint a felperes 492.738 Ft-ot számított fel tisztességtelenül, mely fogyasztói követelés összege magasabb, mint a felmondólevélben közölt hátralék és több, mint az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott fizetési kötelezettség. Mindebből következően a felmondás időpontjában az alperesnek nem volt fizetési elmaradása, így nem követett el szerződésszegést, ennek okán a felmondás felperesi jogelőd részéről jogellenes volt. Alperes hivatkozott az időközben meghozott 4/2021. PJE határozatban foglaltakra, mely szerint a DH2 tv. szerinti elszámolás nem zárja ki, hogy a bíróság a polgári jogszabályai szerint utólag vizsgálja, hogy alapos volt-e a pénzügyi részéről az adós fizetési késedelmére adott felmondása. E körben azt kell vizsgálni, hogy az adósnak keletkezett-e lejárt tartozása, késedelembe esett-e, és a késedelem a mértékére, illetőleg a hátralék összegére figyelemmel olyan érdeksérelmet okozott-e a hitelezőnek, olyan súlyos szerződésszegésnek tekinthető-e, amely megalapozhatja a szerződés azonnali hatályú felmondását. A kölcsönszerződés érvénytelen kikötése alapján az adósnak nem keletkezik fizetési kötelezettsége, így a törlesztőrészletek érvénytelen szerződéses rendelkezésen alapuló részének nem teljesítésével nem eshet késedelembe, a szerződésszegés e körben nem valósulhat meg. Mindezek alapján alperes kérte az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyni, ugyanakkor az ítélet indokolását megváltoztatni.

A másodfokú bíróság ítéletének ismertetése:

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 57.Pf.633.126/2021/8. sz ítéleti döntése az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 2.560.256 azaz Kétmillió-ötszázhatvanezerkétszázötvenhat Ft-ot, valamint ezen összeg után 2013. november 5. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő összegű késedelmi kamatot, továbbá 638.297 azaz Hatszázharmincnyolcezer-kétszázkilencvenhét Ft együttes első és másodfokú perköltséget. A felperest mentesítette az elsőfokú perköltség alperes részére történő megfizetése alól. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

A másodfokú bíróság ítélete indokolásának 14. pontjában rámutatott arra, hogy **az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben hiányos, részben téves.** Az ítéleti tényállás a felperesi jogelőd és az alperes szerződésének jellegét egyáltalán nem rögzíti annak ellenére, hogy a kölcsönszerződés egyedi rész I.5. pontjából megállapítható, hogy a felek fix törlesztésű deviza alapú kölcsönt kötöttek. Ezen túlmenően az alperes felmondáskori tartozását az ítélet tényállásában a bíróság 214.092 Ft-ban jelölte meg, annak ellenére, hogy a felmondást

melléklete azt 76.826 Ft-ban rögzítette, míg a 2015. április 29-i keltű, a DH2 tv. szerinti elszámolás a tartozást 2013. október 21-re 78.095 Ft-ban jelöli meg. A felperes végleges keresetében és az annak alapjául szolgáló kimutatásban a tartozás összegét a felmondás mellékletében szereplő összegben jelölte meg.

Az ítélet 16. pontja rögzítette, hogy **téves az az elsőfokú ítéleti álláspont is, hogy a bírói gyakorlat szerint egyáltalán nem vizsgálható az árfolyamkockázatról való tájékoztatás megfelelősége.** A Kúria 2/2014. PJE határozata szerint fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését átültető Ptk. 209. § (5) bekezdése értelmében a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó törvényi rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek. Önmagában azonban az, hogy az árfolyamkockázat viselésének szabályai a főszolgáltatás körébe tartoznak, nem zárják ki ezen szerződési rendelkezések tisztességtelenségének vizsgálatát, abban az esetben, ha e rendelkezések nem világosak, nem érthetőek - figyelemmel a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásokra is. Amennyiben tehát az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére és a pénzügyi szolgáltatótól kapott tájékoztatásra - nem volt világos, nem volt érthető, akkor vizsgálható és megállapítható az árfolyamkockázatot korlátozás nélkül a fogyasztóra áthárító rendelkezés tisztességtelensége.

A másodfokú bíróság annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság – eltérő jogi álláspontja miatt – az alperes semmisségi kifogását nem bírálta el, nem látott okot az általa megállapítottan is megvalósult eljárási szabálysértés miatt az ítélet hatályon kívül helyezésére, hanem ebben a kérdésben döntést hozott, noha nem volt olyan elsőfokú bírói döntés, amelyet felülbírálhatott volna. Ezzel a másodfokú bíróság elvonta az alperesnek a jogorvoslati jogát, ennek okán az alperes alkotmányos jogát sérti a másodfokú határozat.

Az ítélet indokolásának 17. pontja szerint: „perbeli esetben a szerződés IV.3. pontja írásban adta meg az árfolyamkockázatról való tájékoztatást az alperes részére, ami a szerződéskötéskor irányadó rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdés a) pontjának egyébként megfelelt és nem állt azzal ellentétben az, hogy maga a szerződés tartalmazta a tájékoztatást, nem pedig egy külön kockázatfeltáró nyilatkozat. Utal a másodfokú bíróság arra, hogy a szerződés IV.3. pontját ugyancsak nem tartalmazza az elsőfokú ítélet tényállási része, ezért **a másodfokú bíróság az ítéleti tényállást ezzel kiegészítette.**”

Az ítélet indokolásának 19. pontjában másodfokú bíróság ebben a körben a következőt rögzítette: „megítélése szerint az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjéből kiindulva a perbeli szerződés IV.3. pontja megfelelő, átlátható és világos tájékoztatást adott a fogyasztó számára az árfolyamkockázatról, így ezen az alapon sem állapítható meg a perbeli szerződés érvénytelensége.”

A másodfokú bíróság megállapította, hogy: „Mindebből az következik, hogy a bíróságnak a felmondás jogszerűségét vizsgálni kell.”

Azonban nem rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséről és nem utasította az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új döntés hozatalára,

hanem maga hozott döntést ebben a kérdésben, ezzel megfosztotta az alperest a jogorvoslati jogától, ezért a döntés alkotmányos jogot sért.

A másodfokú bíróság döntését az alábbiakkal indokolta:

„Kúria 4/2021. PJE határozatából sem következik az, hogy a felmondás időpontjában fennálló tartozás/túlfizetés összege oly módon lenne meghatározható, hogy a tisztességtelenül felszámított összegből egyszerűen ki kell vonni a felmondáskor kimutatott tartozás összegét. A perbeli szerződéses konstrukció lényegét illetően az alperes nem vonta kétségbe azt a felperesi állítást, hogy a szerződés jellege miatt a tisztességtelenül felszámított összeg nem folyamatosan jelenik meg a törlesztőrészletekben, hanem a futamidő végén esedékes, továbbvitt kamatként megjelölt összegben halmozódik fel. Figyelemmel arra, hogy a tisztességtelenül felszámított árfolyamrés és egyoldalú kamatemelés kizárólag ebben kerültek felszámításra, a havi törlesztőrészletek tisztességtelenül felszámított összeget nem tartalmaztak. Így a felmondás időpontjára vonatkoztatva a tisztességtelenül felszámított összeg nem oltja ki az alperesi tartozást, azaz az alperesnek a felmondáskor 76.826 Ft összegű tartozása állt fenn.

Az alperes hivatkozott a kölcsönszerződés részét képező ÁSZF I.10.1. pontjának tisztességtelenségére, mivel e rendelkezés bármilyen összegű 15 naptári napot meghaladó késedelem esetére azonnali hatályú felmondási lehetőséget biztosít a felperesi jogelőd részére, megelőző felszólítás nélkül. A másodfokú bíróság etekintetben osztotta az alperes álláspontját, egyben utal arra, hogy e szerződéses rendelkezés semmisségét hivatalból, külön hivatkozás nélkül is figyelembe kellett vennie. Így a hivatkozott rendelkezés nem szolgálhat a felmondás alapjaként, ebből következően a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az 1959. évi IV. tv. (továbbiakban: rPtk.) 525. § (1) bekezdés e) pontja szerint az adós fizetési késedelme, mint súlyos szerződésszegése alapot adott-e a felmondásra. A Kúria 4/2021. PJE határozatában kifejtette, hogy a törlesztés az adós főkötelezettsége, ezért fizetési késedelem alapot adhat felmondásra. Ugyanakkor kisebb összegű vagy rövidebb időtartamú tartozás nem minősíthető olyan súlyos szerződésszegésnek, illetve a hitelezői oldalon olyan sérelemnek, ami alapot adna ilyen jogkövetkezmény alkalmazására. Annak megítélése, hogy milyen összegű és időtartamú tartozás minősíthető súlyos szerződésszegésként, mérlegelés kérdése. A másodfokú bíróság a jelen esetben arra a következtetésre jutott, hogy a két havi törlesztőrészletnek megfelelő összegű elmaradás alapot adott a felperesnek a kölcsönszerződés felmondására. [21] A felmondás jogkövetkezményeként érvényesített követelés összegszerűségét a felperes az elsőfokú eljárásban tételesen levezette. Az alperes ugyan vitatta a követelés összegszerűségét, azonban annak tételeivel, egyes elemeivel kapcsolatban konkrét vitatást nem fogalmazott meg, nem nyilatkozott arra, hogy mely tényezők elszámolása nem volt megfelelő, csupán általánosságban vitatta az összegszerűséget. A másodfokú bíróság ezért e körben sem tartotta szükségesnek a további bizonyítást az ügyben. Mindezekből következően a kereset teljes elutasításának nem volt helye. Utal a másodfokú bíróság arra, hogy a felperes fenntartott keresete 2.560.256 Ft és annak 2013. október 26-tól járó kamatai megfizetésére irányult, így azt elsőfokú ítélet ezt számszakilag nem pontosan ismertette. [22] Tekintettel arra, hogy a felmondás hatályosulása 2013. november 4. napja volt, az ezt megelőző időpontban az alperes nem eshetett késedelembe, ezért a másodfokú bíróság egy kisebb kamatigényt elutasított és e körben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ezt meghaladóan a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a rPp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával. Figyelemmel azonban arra, hogy ez a per fő tárgyát nem érinti, a perköltség viseléséről a rPp. 78. § (1) bekezdése szerint rendelkezett.”

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A jogerős ítélet ellen a fellebbezést a Pp 233. § (1) bekezdése, a felülvizsgálatot a Pp 271.§ (2) bekezdése zárja ki, tisztelettel nyilatkozom, hogy perújítási kérelmet nem nyújtottam be.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A másodfokú ítéletet 2021. október 27-én vettem kézhez, ezért panaszomat a törvényes 60 napos határidőben terjeszttem elő az elsőfokú határozatot hozó Pesti Központi Kerületi Bíróságnál.

Az Abtv. 27. §-a alapján a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet (az Alkotmánybíróságnak címezve) alkotmányjogi panaszt írásban benyújtani az elsőfokú bíróságon.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A bírósági eljárásban alperesként vettem részt, a másodfokú bíróság döntése rám nézve kötelező marasztalásra irányuló rendelkezést tartalmaz. A másodfokú bíróság döntése alkotmányos jogomat sérti, mivel az elsőfokú bíróság által nem tárgyalta kérdésben quasi elsőfokon hozott döntést, mellyel elvonta a jogorvoslati jogomat.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A bíróságok a perben az 1952. évi III. törvény (Pp) rendelkezései alapján jártak el, az irányadó jogszabályok a következők:

Pp.213. § (1) Az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetőleg a 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.

(2) A bíróság egyes kereseti kérelmek felől vagy a kereseti kérelemnek önállóan elbírálható egyes részei felől külön ítélettel (részítélet) is határozhat, ha ebben a vonatkozásban további tárgyalásra nincs szükség, és ha a többi kereseti kérelem vagy a beszámítási kifogás eldöntése végett a tárgyalást el kell halasztani. A részítélet a később hozott ítélettel a beszámítási kifogásra, illetőleg a viszontkeresetre vonatkozó tárgyalás eredményéhez képest hatályon kívül helyezhető, vagy megfelelően módosítható.

(3) Ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege (mennyisége) tekintetében a vita elkülöníthető, a bíróság a jog fennállását ítélettel előzetesen is megállapíthatja (közbenső ítélet). Ebben az esetben a tárgyalás a követelés összegére (mennyiségére) vonatkozóan csak a közbenső ítélet jogerőre emelkedése után folytatható.

233. § (1) Az elsőfokú bíróság határozata ellen - amennyiben a törvény ki nem zárja - fellebbezésnek van helye.

252.§ (2) A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése.

253. § (1) A másodfokú bíróság a fellebbezési tárgyalás alapján, ha nem a törvény megelőző rendelkezései szerint kell határoznia, az ügy érdemében dönt.

(2) Ha az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, a másodfokú bíróság ezt helybenhagyja, ellenkező esetben az elsőfokú bíróság ítéletét egészben vagy részben megváltoztatja, illetőleg közbenső ítéletet vagy részítéletet hoz.

A másodfokú bíróság nem pótolhatja az elsőfokú eljárás és döntés teljes hiányát. A másodfokú bíróság nem foszthatja meg a fellebbezésre jogosultat a rendes jogorvoslati úttól.

Az alapjogsérelem az alábbiakban ölt testet:

a jogorvoslathoz való jog sérelme azáltal valósult meg, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által el nem bírált kérdéseket közvetlenül bíralt el, és döntése az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását eredményezte, ezért az indítványozó jogorvoslati jogával nem tudott élni, tehát a kétség kívül fennálló rendes jogorvoslati út igénybevételének a lehetőségétől a panaszost a bíróság elzárta.

Kérem ezért, hogy az Alkotmánybíróság kérelmemet teljes ülésén bírálja el, és a másodfokú határozatot szíveskedjék megsemmisíteni az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme miatt tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz eszköz az Alkotmánybíróság számára a bíróságok alapjogi jogalkalmazásának alkotmányossági kontrolljában. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz által meghatározott (kijelölt) keretben az egyedi bírói döntés alkotmányossági vizsgálata során az Alaptörvény értelmezésével meghatározza az Alaptörvényben biztosított alapvető jogok fogalmi körét, ezzel elősegíti a rendes bíróságok számára az Alaptörvény követelményeinek érvényesülését a bírósági ítélkezésben.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés, nevezetesen:

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az alkotmányjogi panaszra vonatkozó rendelkezéseket az Alaptörvény, az Abtv. (az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény) és az Ügyrend [az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat] állapítja meg.

Alkotmányjogi panasz benyújtására elsősorban akkor van lehetőség, ha az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát bírósági döntéshozatal során sértették meg.

Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz esetében az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza.

Az általam támadott másodfokú ítélet azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogomat mert a kétfokú eljárás sérelmével járt.

Kétfokú eljárás sérelme:

A másodfokú bíróság észlelte az elsőfokú bíróság által megvalósított eljárási szabálysértést, nevezetesen, **hogy az elsőfokú bíróság a szerződés tisztességtelenségére alapított érvénytelenségi kifogást, továbbá, a jogszerűtlen felmondásra alapozott alperesi védekezést-eltérő álláspontja miatt - nem bírálta el, hanem az alperes által hivatkozott Hpt.213.§ (1) bekezdés e) pontja alapján észlelte a perbeli szerződés semmisségét és ezen okból mellőzte a kereseti kérelem érdemi elbírálását.**

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet azért utasította el, mert az alperes semmisségi kifogását alaposnak találta nem vizsgálta a keresetet sem jogalap, sem összecszerűség szempontjából, tehát az elsőfokú bíróságnak ebben a körben nem volt olyan döntése, amely felülbírálatra alkalmas lett volna.

A felperes a fellebbezésben ezen okból kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasító döntés meghozatalát..

A hatályon kívül helyezés csak akkor mellőzhető, ha az eljárási szabálysértés nem hat ki az érdemi döntésre. A perbeli esetben az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által megállapított téves jogi álláspontja miatt nem bírálta el a perben előadott kérelmek egy részét, mégpedig magát a felperes keresetét és az alperes védekezésének egy részét.

Amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta volna, akkor nem sérült volna kétfokú elbírálás elve, a másodfokú bíróság azonban az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezését megváltoztatta, a kereset elutasítása helyett marasztaló döntést hozott és ebben a körben olyan kérdésben is érdemi döntést hozott, amelyet az elsőfokú bíróság érdemben nem bírált el.

A Pp. általam idézett szabályainak a jogorvoslati joghoz való alkotmányos alapjoggal összhangban álló értelmezése álláspontom szerint ugyanakkor azt feltételezi, hogy amennyiben rendelkezésre áll valamely rendes jogorvoslati út, akkor ezzel az érintettnek élni is tudnia kell.

Azzal, hogy a másodfokú bíróság maga bírálta el a keresetet elzárta az alperest attól az alkotmányos jogától, hogy a keresetnek részben helyt adó döntéssel szemben fellebbezéssel éljen, és ezáltal a döntés felülbíráható lett volna.

Tisztelettel előadom, hogy az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntése az alperes érvénytelenségi kifogásán alapult, tehát hangsúlyozom, hogy a marasztalásra irányuló keresetet az elsőfokú bíróság érdemben nem bírálta el.

Ennek okán nem bírálta el az alperesnek a jogellenes felmondásra alapított védekezését sem. A másodfokú bíróság a csatlakozó fellebbezésben foglaltak alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ebben a körben a tényállást tévesen, hiányosan és iratellenesen állapította meg. Az eljárási szabálysértések csak akkor nem hatottak volna ki érdemi határozatra, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyó döntést hozott volna, tekintettel azonban, hogy megváltoztató rendelkezést hozott, **ezzel egyfokúvá tette az eljárást, és ezáltal megsértette az alperesnek az alkotmányban biztosított jogorvoslati jogát.**

A támadott másodfokú határozat alkotmányellenessége abban nyilvánult meg, hogy elzárta a perben az alperest, jelen alkotmányjogi panasz beadóját attól, hogy bírói döntéssel szemben jogorvoslattal éljen.

A perben az indítványozó a felperes marasztalási keresetével szemben elsőfokon pernyertes volt, mivel az elsőfokú bíróság a felperesnek a marasztalásra irányuló kereseti kérelmét elutasította, ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem foglalat állást az alperes által a perben hivatkozott valamennyi semmisségi kifogás tekintetében, és nem vizsgálta a szerződés felmondásának jogellenességét sem, mivel az volt az álláspontja, hogy egyetlen semmisségi ok is a szerződés érvénytelenségét eredményezi, érvénytelen szerződés nem keletkeztet kötelmet, ezért a keresetet elutasította.

A másodfokú bíróság ezt a körülményt észlelte, de nem helyezte kívül az elsőfokú bíróság döntését és nem utasította az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára, és nem adott iránymutatást arra nézve, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság vizsgálja meg az alperes (jelen eljárásban indítványozó) által hivatkozott érvénytelenségi okokat, továbbá vizsgálja meg a felmondás jogellenességét, hanem **másodfokon döntést hozott olyan kérdésekben, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalt és nem határozott. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bírói döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, a bíróság megfosztotta az alperest (indítványozót), hogy az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogával éljen, ennek okán a bírói döntés alkotmányellenessége fennáll.**

Tisztelettel hivatkozom arra, hogy indítványom nem irányul arra, hogy t. Alkotmánybíróság felülmérlegelje a másodfokú bíróság jogértelmezését és a ténykérdésben előadott álláspontját, nem hivatkozom arra sem, hogy a t. Alkotmány bíróság vizsgálja, hogy a döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelölt érvek megalapozottak-e, és nem kérem azt sem, hogy vizsgálja, hogy a beszerzett bizonyítékok és érvek értékelése helytálló volt-e.

Kizárólag azt sérelmeztem, hogy elsőfokú bírói döntés hiányában a másodfokú bíróság qusai „elsőfokon” járt el, döntése ellen azonban jogorvoslattal nem tudok élni, mivel fellebbezésnek nincs helye, a felülvizsgálatot pedig a polgári perrendtartás a per tárgy értékének értékhatárára tekintettel kizárja.

Kérelmemben hangsúlyozom, **hogy azt sérelmezem, hogy esetemben sérült a kétfokú eljárás elve, és ezáltal megvalósult az alkotmányos jogom megsértése, mivel elzárt a bíróság jogorvoslati jogom gyakorlásától.**

Tisztelettel észrevételezem, hogy az első- és másodfokú bíróság döntését részletesen azért ismertettem, hogy a t. Alkotmánybíróság előtt bemutassam a tényállást, de kérelmem ebben a vonatkozásban felülvizsgálatra nem irányul.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság döntése ellen a Pp 233. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye és az ítélet felülvizsgálata a Pp 271.§ (2) bekezdése alapján nem kérhető az indítványozónak sérült azzal az alkotmányos joga, hogy a jogorvoslati jogával a döntés ellen nem tud élni..

Tisztelettel hivatkozom arra, hogy az Alkotmánybíróság a 3064/2014. (III.26.) AB határozatában rámutatott arra, hogy a jogorvoslati jog sérelme miatt alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálata indokolt.

A hivatkozott határozat rendelkező része az alábbiakat tartalmazza:

„1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Pfv.VI.20.460/2012/10. számú és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 43.Pf.638.083/2011/2. számú ítélete alaptörvényellenesek – sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését –, ezért azokat megsemmisíti.”

A határozat indoklása szerint:

„[15] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]} Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]. Tekintettel arra, hogy a jogorvoslathoz való jog tekintetében az Alaptörvényben rögzített szabályok megegyeznek az Alkotmányban foglaltakkal, a 23/1998. (VI. 9.) AB határozat fent idézett megállapítása a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat (Indokolás [32]) alapján jelen ügyben is alkalmazható. [16] Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíróó szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják.”

A támadott másodfokú határozat alkotmányellenessége abban nyilvánult meg, hogy elzárta a perben az alperest, jelen alkotmányjogi panasz beadóját attól, hogy bírói döntéssel szemben jogorvoslattal éljen.

A 3064/2014. (III.26.) AB határozat megállapította:

„[21] A – felülvizsgálati kérelem alapján lefolytatott – rendkívüli jogorvoslati eljárás és a – fellebbezés nyomán lefolytatott – másodfokú eljárás között lényegi, érdemi különbségek vannak. Például a másodfokú eljárásban – ha korlátozottan is, de – lehetőség van új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására [Pp. 235. § (1) bekezdés], míg a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének már nincs helye, a Kúria csak a rendelkezésre álló iratok alapján dönt [Pp. 275. § (1) bekezdés]. Ezért a Kúriának a rendelkezésre álló iratok alapján kialakított azon meggyőződése, miszerint az elsőfokú döntés megalapozott volt – s ekként a másodfokú eljárás lefolytatása sem vezethetett volna más eredményre – nem pótolhatja a másodfokú eljárás és döntés teljes hiányát. A Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdésének alkalmazásával nem foszthatja meg a fellebbezésre jogosultat a rendes jogorvoslati úttól.”

„[23] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján a vizsgált esetben a jogorvoslathoz való alkotmányos jog sérelmét állapította meg. Az alapjogsérelem a másodfokú döntés hiányában ölt testet: a jogorvoslathoz való jog sérelme azáltal valósult meg, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések (a Kúria által is elismerten) biztosították ugyan a sérelmezett, elsőfokú bírósági ítélettel szembeni fellebbezést, a másodfokú bíróság döntése – a panaszos fellebbezési jogának

el nem ismerése – miatt azonban a panaszos ezen jogával nem tudott élni. Tehát a kétségkívül fennálló rendes jogorvoslati út igénybevételének a lehetőségétől – attól, hogy az elsőfokú ítélet elleni kifogásait, az ügyet érintő érveit és bizonyítékait a fellebbezés elbírálására hatáskörrel rendelkező másodfokú bíróság elé tárja, s a bíróság azokat a vonatkozó eljárási jogszabályok keretei között érdemi vizsgálat tárgyává tegye – a panaszost a bíróságok elzárták. [24] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság teljes ülése – az Abtv. 49. § (6) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján eljárva – a rendelkező részben foglaltak szerint a Kúria Pfv.VI.20.460/2012/10. számú és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 43.Pf.638.083/2011/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességét állapította meg, és azokat az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdése alapján megsemmisítette.”

Az indítványomban megjelölt sérelem tehát azonos a fenti alkotmány bírósági eljárásban elbírált sérelemmel, mivel jelen esetben a másodfokú bíróság pótolta az elsőfokú eljárás és döntés teljes hiányát, következésképpen mivel a hivatkozott AB határozat a jogerős bírósági határozat megsemmisítéséhez vezetett, a jelen esetben is ilyen tartalmú döntés meghozatala indokolt.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Tisztelettel nyilatkozatom arról, hogy az elsőfokú bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését kezdeményeztem.

b) Tisztelettel csatolom az indítványozó képviselőre jogosító ügyvédi meghatalmazást.

c) Tisztelettel nyilatkozom, hogy személyes adataimnak nyilvánosságra hozatalának mellőzését kérem.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok megjelölése:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.P.301.056/2020/23-I. elsőfokú ítélet

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 57.Pf.633.126/2021/8. ítélet

e) az eljárás az 1990.évi CXIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés n) pontja alapján illetékmentes.

Beadványomat meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alkotmány bíróság részére a hianypotlas@mkab.hu címre PDF formátumban megküldöm.

Budapest, 2022. március 7.

Tisztelettel:

